

Píárpapa

MŰBÍRÁLAT - SZÍNHÁZ - LXIII. évfolyam, 32. szám, 2019. augusztus 9.

(Molière: Don Juan. R.: Herczeg T. Tamás–O. Horváth Sára. Újszegedi Szabadtéri Színpad, Szeged)

Zsótér még a pár mondatos koldusszerepben is szellemes - szenttelen, mint rendesen. Közben kezében tart egy plüss édesgyökeret (de ez az öröm összesen, ha két percig tart). Bodrogi lubickol a nagyszínpadon, saját magát játssza, mint egy Honthy Hanna. Rövid jelenetei kis életet hoznak a holt színházi esztrádba. Poénjai pedig jól tesznek az apa-fia moralizáló jelenetnek, de hát viccelni könnyebb is a szemerkélő esőben, mint drámai mélységeket játszani. A végére nem születhet meg az a színházi helyzet, aminek súlyt adhatna a néma kőszobor jelenléte. Kulka persze nem játssza túl, mint Bodrogi, és nem is rajta múlik, hogy belépője kicsit kontextuson kívüli, nem következik az előzőekből. Geréb Ágnes csak asszisztál, és feltör pár jobb sorsra érdemes dinnyét - közvetlenül a fingós jelenet után. Mégsem a rotyantgatástól, inkább a nagyotmondástól vált számomra végül ellenszenvenné a szegedi *Don Juan*. Ha már mindenáron ördög, akkor a démoni kőszobornál szembeötlőbb volt a drámának álcázott marketing.